Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B** **ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 533/2004**

z dnia 22 marca 2004 r.

w sprawie ustanowienia►M1 ———— ◄ partnerstwa w ramach procesu stabilizacjnego i stowarzyszeniowego

(Dz.U. L 86 z 24.3.2004, str. 1)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 269/2006 z dnia 14 lutego 2006 r.	L 47	7	17.2.2006

▼B

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 533/2004

z dnia 22 marca 2004 r.

w sprawie ustanowienia►M1 ——————— ◄ partnerstwa w ramach procesu stabilizacjnego i stowarzyszeniowego

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 181a ust. 2 zdanie pierwsze,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ([1]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Szczyt Rady Europejskiej w Feira w dniach 19–20 czerwca 2000 r. potwierdził, że jej celem pozostaje możliwie najpełniejsze włączenie państw zachodnich Bałkanów do politycznej i gospodarczej Europy oraz uznał, że wszystkie zainteresowane państwa są potencjalnymi kandydatami do członkowstwa w Unii Europejskiej.

(2) Deklaracja z Zagrzebia podjęta na szczycie dnia 24 listopada 2000 r. między szefami państw lub rządów Unii Europejskiej a państw objętych procesem stabilizacyjnym i stowarzyszeniowym, uznała, że perspektywa przystąpienia występuje w przypadku spełnienia kryteriów określonych na szczycie Rady Europejskiej w Kopenhadze w czerwcu 1993 r. oraz postępu w wykonywaniu Porozumień Stabilizacyjnych i Stowarzyszeniowych, w szczególności tych dotyczących współpracy regionalnej.

(3) Szczyt Rady Europejskiej w Salonikach w dniach 19–20 czerwca 2003 r. potwierdził jej determinację pełnego i efektywnego wspierania europejskich perspektyw państw zachodnich Bałkanów, podkreślając, że staną się one integralną częścią Unii Europejskiej, gdy spełnią ustanowione kryteria. Podpisano konkluzje Rady w dniu 16 czerwca 2003 r., zawierające załącznik zatytułowany „Agenda z Salonik dla zachodnich Bałkanów: w kierunku integracji europejskiej". „Agenda z Salonik" określa sposoby i środki intensyfikacji procesu stabilizacyjnego i stowarzyszeniowego, włączając ustanowienie europejskiego partnerstwa.

(4) Na mocy Deklaracji z Salonik szczytu UE-zachodnie Bałkany z dnia 21 czerwca 2003 r., „Agenda z Salonik" uważana jest za agendę Unii Europejskiej i państw zachodnich Bałkanów, którą zobowiązali się wykonać. Wzbogacony proces stabilizacyjny i stowarzyszeniowy pozostaje ogólną ramą europejskiego kursu państw zachodnich Bałkanów w kierunku ich przystąpienia.

(5) Europejskie partnerstwo dla państw zachodnich Bałkanów określi priorytety dla działań w celu wspierania starań zbliżenia się do Unii Europejskiej, służąc za listę kontrolną pozwalającą odnotować postęp. Zostanie one dostosowane do specjalnych krajowych potrzeb oraz do poszczególnych etapów przygotowań, jak również do specyfikacji procesu stabilizacyjnego i stowarzyszeniowego, włączając współpracę regionalną. Nieformalne konsultacje będą odbywać się z państwami oraz, jeżeli będzie to właściwe, z szerszą międzynarodową wspólnotą w celu przygotowania europejskiego partnerstwa.

(6) Europejskie partnerstwo, uaktualnione w razie konieczności, jest potrzebne dla udzielenia pomocy państwom zachodnich Bałkanów w przygotowywaniu się do członkowstwa w zwartych ramach oraz w rozwijaniu planów zgodnie z harmonogramem reform oraz szczegółowych środków zmierzających do spełnienia wymogów dalszej integracji z Unią Europejską.

([1]) Opinia z dnia 10 marca 2004 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

▼B

(7) Właściwe byłoby dla pomocy wspólnotowej skupienie się na wyzwaniach określonych w ramach europejskiego partnerstwa, które dostarczy wytyczne dla pomocy finansowej, oraz które będzie przestrzegać określonych zasad, priorytetów i warunków.

(8) Pomoc wspólnotowa w ramach procesu stabilizacyjnego i stowarzyszeniowego dla państw zachodnich Bałkanów zostanie zapewniona przez odpowiednie instrumenty finansowe, w szczególności przez rozporządzenie Rady (WE) nr 2666/2000 z dnia 5 grudnia 2000 r. w sprawie pomocy dla Albanii, Bośni i Hercegowiny, Chorwacji, Republiki Federalnej Jugosławii i byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii ([1]); odpowiednio, niniejsze rozporządzenie nie będzie miało następstw finansowych.

(9) Programowanie środków finansowych tworzących pomoc wspólnotową powinno opierać się na priorytetach europejskiego partnerstwa oraz być zatwierdzane zgodnie z procedurami określonymi w odpowiednich instrumentach finansowych.

(10) Rewizje priorytetów europejskiego partnerstwa mogą mieć istotny wpływ polityczny na stosunki z państwami zachodnich Bałkanów. Dlatego właściwe jest przyjęcie przez Radę zasad, priorytetów oraz warunków mających zastosowanie do każdego europejskiego partnerstwa.

(11) Kontrola tego europejskiego partnerstwa jest zapewniona w ramach mechanizmów ustanowionych na mocy procesu stabilizacyjnego i stowarzyszeniowego, w szczególności, rocznych sprawozdań procesu stabilizacyjnego i stowarzyszeniowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ustanawia się europejskie partnerstwo obejmujące Albanię, Bośnię i Hercegowinę,►M1 ——————— ◄ byłą Jugosłowiańską Republikę Macedonii oraz Serbię i Czarnogórę włączając Kosowo, jak określono w rezolucji Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych 1244 z dnia 10 czerwca 1999 r., (zwanych dalej „Partnerami"). Europejskie partnerstwo zapewnia ramy obejmujące priorytety wynikające z analiz odmiennych sytuacji Partnerów, na których należy skoncentrować przygotowania do dalszej integracji z Unią Europejską w świetle kryteriów określonych przez Radę Europejskę, oraz poczyniony postęp w wykonywaniu procesu stabilizacyjnego i stowarzyszeniowego, włączając porozumienia stabilizacyjne i stowarzyszeniowe, gdzie jest to stosowne, oraz w szczególnosci współpracę regionalną.

▼M1

Artykuł 1a

Ustanawia się Partnerstwo dla Członkostwa z Chorwacją jako część procesu stabilizacyjnego i stowarzyszeniowego. Partnerstwo dla Członkostwa określa ramy obejmujące priorytety wynikające z analizy sytuacji w Chorwacji, na których należy skoncentrować przygotowania do przystąpienia w świetle kryteriów kopenhaskich określonych przez Radę Europejską, oraz poczynionego postępu w realizacji procesu stabilizacyjnego i stowarzyszeniowego, w tym Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Chorwacji, z drugiej strony ([2]), w szczególności współpracy regionalnej.

([1]) Dz.U. L 306 z 7.12.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2415/2001 (Dz.U. L 327 z 12.12.2001, str. 3).
([2]) Dz.U. L 26 z 28.1.2005, str. 3.

▼B

Artykuł 2

Rada ustali kwalifikowaną większością na wniosek Komisji, zasady, priorytety oraz warunki, które mają być zawarte w►M1 ——————— ◄ partnerstwie, jak również wszelkie dalsze dostosowania.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.